

La Escena Catalana

Setmanari català de literatura

Dedicat a fomentar el Teatre de la terra. ☀ Sortirà cada dissapte

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un trimestre . . .	2'00 Ptas.
Un any . . .	7'50 "
Número solt:	15 Céntims.

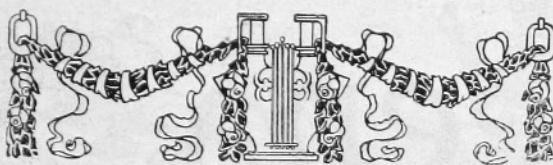
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer Petritxol, núm. 2.
IMPREMPTA DE SALVADOR BONAVIA

El malaurat actor LLEÓ FONTOVA
Benet en lo Rector de Vallfogona.

Últim folletí del drama de Pitarra, *Lo Rector de Vallfogona*.
La setmana entrant, el drama en tres quadros, *LA MA DE MICO*.

EL TEATRE NACIONAL

Desde les columnes d'un setmanari madrileny de gran circulació, el senyor Linares Rivas, autor d'un bon nombre de comedies aplaudides per tot Espanya, sosté que el teatre català no té caràcter propi ni personalitat determinada perquè, en essència es el mateix teatre espanyol dialogat en un dialecte compost de paraules y gírcles francesos, italians y castellans.

No 'ns entretinguem destriant cada una de les consideracions que se li ocurreixen al senyor Linares Rivas boy glossant aquest tema, ja de sí prou sucós pera el nostre objecte.

Ab tot, es precís fer constar que l'autor de *Maria Victoria* ignora bona cosa les que tracta. En primer terme sostenir que l'únic autor dramàtic que mereix el dictat de *regional* es l'Ignasi Iglesias, es donar proves d'una manca de documentació verament deliciosa; aquest sol extrem nos donaria tema pera omplir l'espat de que podem disposar, mes per sort ens dirigim al nostre públic qu: sab tant ó mes que nosaltres á qué atenir-se sobre l'particular. Sostenir que l'Iglesias es l'autor mes regional de Catalunya és com afirmar qu'en Benavente és l'autor castellà més masclé ó que l'senyor Linares Rivas es el mes genial.

Precisament el teatre de l'Iglesias es distingeix per la seva universalitat com el de l'autor de *Los intereses creados* pel seu afamellament com el del senyor Linares per la seva mansuetut.

Per altre part el senyor Linares Rivas cau en la vulgaritat de motejar de dialecte l'idioma català, com si desde trenta anys á n'aquesta part no s'hagués escrit res sobre la materia. Be és veritat que després diu: «Entre nosaltres no hi ha més que un dialecte que propriament puga tenir dret á esser considerat com idioma;» ab lo que l'lector es fá un capdell d'idiomes que poden esser dialectes y vice-versa.

Mes deixant com deyem, aquestes consideracions á recó, limitemnos sols á contestar l'affirmació substancial del articulista.

El caràcter especial del nostre teatre en els primers temps del seu Renaixement es tan diferent del castellà, per l'ambient en que 's desenrotilla, per la idiosincrasia dels personatges y per els ideals que persegueix que per mala fé que's tinga, no's poden confondre; pera caurer en aquesta confusió, ja ho havem insinuat, es precís tenir quelcom menys odiós que mala fé, pro menys concient y mes digne de llàstima; es precís no saber res de res de lo que 's tracta.

Y en plena vida del nostre teatre, al universalisar-se els seus caràcters, els seus problemes, y el seu medi persistent ab tot els distintius ètnics diferencials de la nostra rasa y la castellana ab tal relleu que es una desaprensió ridícula confondre, per exemple, l'ànima verge, síntesis d'un poble renaixent á la vida nova, de en Menelik, ab l'ànima inutilment exaltada y caballe-

resca, personificació d'un poble que cau, de *El bandido Lisandro*, ni que entre abdos personatges s'hi notin certes concumitancies; com es un altre prova de despreocupació confondre l'aticisme carrinçol de 'n Linares Rivas ab la franca, noble y riallera sàtira, sàtira catalana, d'en Rusiñol. Per xó sens dupte mentres aquí en Rusiñol triunfa, les comedies de l'senyor Linares no arriuen á conseguir un *succès d'estime*.

Si la cosa s'ho valgués y l'espat de que disposem no fos tan reduxit, podríam extenderens en altres consideracions tan ó mes eloquents que les transcribes, propera mostra n'hi haurá prou ab aquets botons.

Es clar com la llum del dia que les diferencies entre el teatre del nort y el nostre son mes remarcables que les qu'existen entre aquest y el castellà, el francès, l'italià; pro consti que aquestes, es dir entre les que s'estableixen entre el teatre català y el castellà per exemple, son mes que suficients pera separarlos en dos grups naturals ab sa manera especial de comprender la vida cada un. ¿No ho creu aixis el senyor Linares Rivas? Donchs es que no coneix el nostre teatre com no 'ns coneix á nosaltres.

En vol una prova definitiva d'aquesta última afirmació?

Aquí la té: tal com anuncia la conclusió del treball qu'examiném, nosaltres, malgrat el no confrontar en una sola de les seves apreciacions, ens la fem nostra en absolut, pro entenentla á la nostra manera, á la catalana, á la manera qu'ell no pot capir.

Sí, senyor Linares, nosaltres també creiem que «en cada país no hi ha més que un teatre; el nacional.»

Y vegi com donchs estém conformes en la conclusió sense estarho en les rahons que la fonamentan.

A n'aquest propòsit recordem una frase d'un personatge d'en Sudermann.

«—Tu hi jo no parlem el mateix llenguatje — diu un fill á la seva mare de quina 'l separa un mon de prejudicis y de sentiments.

Aquesta es la paraula; vosté y nosaltres, Sr. Linares, no parlem el mateix llenguatje.

Y no perque vosté parli castellà y nosaltres català, no, sino que 'ns referim al llenguatje quan encare no s'ha traduit en signes orals ó gràfichs.

JOAN ELBELL S.

Estrenes de la Setmana

ROMEÀ

La Campana submergida.—Rondalla dramática en 4 actes y 5 quadros, de Gehart Hauptmann, versió catalana de Salvador Vilaregut.

Estém del tot conformes ab les apreciacions que fa el mateix arrenjador d'aquesta *rondalla*, que diu aixis:

En aquesta obra, hi trovem maravillosament foses, dugues influències que constitueixen els elements fona-

mentals de la mateixa. La influencia ibseniana, en primer lloc, donchs tot el problema que en ella s'hi exposa — la lluita del home per realitzar un ideal impossible en aquesta vida — hi està tractat per un cantó à la manera d'Ibsen en son drama *Halvard Solness*; y en segon lloc, la influencia wagneriana, donchs el mateix problema indicat, resulta à voïtes presentat à la manera de Wagner en son drama líric *Tannhäuser*.

Aquesta influencia de Wagner, se fa encare visible en la contextura de certes escenes, en el caracter sol renatural de alguns personatges, y un aire plàstich en la disposició de la majoria dels quadros. Mes per sobre de aquestes dues influències, experimentades per en Hauptmann y transformades per ell mateix en una obra especial y personalíssima, hi domina encare un altre element que la fa en extrem curiosa y potser sense parella en la moderna literatura escènica. Ens referim à la estructura externa de rondalla popular, ab que son autor — poeta eminentíssim y profundament alemany — l'ha envolcallada. Efectivament, tota la trascendència del gran problema que en son fons hi batega violentament, ab intensitat tràgica verament ibseniana y tota la part fantàstica y alegòrica ab que pren forma l'mateix ab quasi tota la forsa fréstega y colorit teatral extraordinari del genial poeta-músich de *L'anell del Nibelung*, les ha toses Hauptmann dintre de la boirosa poesia de les rondalles del poble alemany. Heus aquí l'encant primordial de *La Campana Submergida*.

En l'execució, els artistes de Romea pot dirse que s'hi han lluhit de debò.

Després de saludar ab un aplauso à n' en Gual, com à director del «Teatre Intim», per haber posat l'obra y com à dibuixant dels figurins, debém manifestar que:

En Jaume Borras representa el seu paper magistralment y magistralment també els representaren en Galcerán y en Tor, y el merits d'aquest tres actors es mes remarcable si es té en compte que tot el pes de l'obra cau demunt d'ells, artísticament parlant.

La Parreño, la Clemente y la Xirgu, donaren relleu a llurs tipos, també cumpliren ab son deber en Viñas, la Vallbé, la Santolaria, la Forés, en Sirvent, l'Antiga y les nenes Casals, Ortiz y Forés.

De molt bon efecte el decorat, degut als celebrats escenògrafs Moragas y Alarma.

També foren molt celebrades unes ilustracions musicals d'en Pahissa.

Pascual Moltó.—Comedia en tres actes traducció de la comèdia «Pascual Cordero», per E. Prats y J. Vehil.

Com que nosaltres som de l'opinió de que les obres que ja coneixem en castellà, no hi ha necessitat de traduirles al català, y mes tractantse d'un obra que no pot dur cap gra d'arena al Teatre Català, ens limitarem à dir que fa riure... y res mes.

Ignorém si el Sr. Prats, un dels confirmants de la traducció, te altres ocupacions que dedicarse à aquest gènero de literatura, y per xo ens absténim de dirli si ha perdut o no el temps, pro al Sr. Vehil, sí, al intelligent galant jove y sempre aplaudit actor del teatre Romea, debém aconcellarli que's deixi de traduccions facils y emplei tot el seu talent en l'art de Tafía, tota vegada que aquesta musa no se'l mira ab mals ulls.

Si la comèdia fos traduhida directament del original alemany y al arrenjarla l'haguessin adaptat à nostra terra, llavors sí, llavors fòrem els primers en alabar llurs mérits.

La direcció escènica, à carrech del puntal Goula es digne d'elogi, sobretot tenint en compte el poc temps de que s'ha disposat pera l'estudi y assaigs.

El gran Capdevila, gran com sempre... pero à que detallar? Tots ho feren bé, tots... y en especial en Goula, en Venil y la Clemente, el difícil paper de la Clemente posa à prova à la actriu mes pintada.

Història de Cristoful Culom.—Monòleg bilingüe en prosa, de Pau Parellada, ab ilustracions caricatures de Picarol.

Es proverbial la gracia que desplega en ses obres qui ab la firma de Meliton Gonzalez ha sigut celebrat per tot Espanya. En aquest monòleg en Gapdevila (que es l'intèrpret) fa riure per les butxaques; això, acompañat dels graciosos y ben construïts dibuixos d'en Picarol, fa que l'exhibició d'aquest original cinematograf resulti un verdader èxit.

S'ha de confessar que l'Empresa del Romea se les pense totes pera tenir sempre content à son aparquianat públich. ¡Siga l'enorabona!

LA FLOR DE LIS (*Correu Vell*, 5.)

i Pare y Patria!—Drama històrich, en un acte y en vers, original d'en Aleix Bertrán.

Obra de caràcter purament regional y escrita en correcta versificació, conté situacions efectistes que simpatisan mes al desenrotollo de la trama, qu'es forsa acceptable.

El públich aplaudí fortament al final, fent sortir al jove autor à l'escena.

L'execució molt bé per part dels Srs. Riszech y Estrany.

ACADEMIA DE SANT LLUIS (*Horta*)

Un dia de xibarri.—Sarsuela en prosa en un acte y tres quadros, original dels Srs. Ramón Ribó, Alexandre Saló y Emili Urdeix, música de Manel Pasió.

Es una obra satírica, suposada en un poble de muntanya, que feu divertir bastant al públich. Contribuí més que res al total èxit, lo agradable de la música.

CÍRCOL MORAL INSTRUCTIU (*Hostafrancs*)

La Rifada.—Comèdia lírica en dos quadros, original de Joan M. Borrás.

Es un assumpte per l'estil del 33.333 de tramitació artísticament legal y que feu passar un interval divertit à la selecta concurrencia qu'assiduament freqüenta aquest Centre.

La part musical deguda al mateix autor y executada pel pianista Sr. Susiachs, bastant acceptable.

En el desempenyo, tots bé, sobressurtint el Sr. Carulla.

MATA DONAS.—Juguet cómich en prosa de Joseph Asmarats. Va ser estrenada ab éxito al Saló Arnau en Desembre passat. Es com totes les de aquest autor xistosa de debó, molt aproposit per companyies sencilles y de rialla segura y espontànea.

ÁIMAS PERDUDES.—Drama en quatre actes, original de Francisco Xavier Godo. Representat per primera vegada en el Teatre Romea, la nit del 10 de Desembre últim.

D' aquesta hermosa producció, posada en escena per el primer actor Joaquim Vinyas, ne donarem compte á son dia, alabant ses condicions dramàtiques. Are alegim que es del tot interessant una carta-prólech que l'autor endressa al literat Frederich Rahola, en la que posa de manifest la mala fe d' alguns crítichs, que nosaltres els anomenem *Savis de Vilatrista*.

ASTRONOMÍA CÓMICA.—Diálech de Lluís Millà y Salvador Bonanova.

Estrenat el 21 del corrent en el Romea, y res acredita sa valua com les repetides representacions que s'estan donant del mateix en dit teatre.

Nosaltres res dihem per alabar l'obra; els cartells del Romea cantan.

Cafè nou (Passeig de Sant Joan, 71.)

Segueix augmentant l'èxit de la companyia que dirigeix el jove actor senyor Pepe Oliver, habentse representat ultimament *Un bon debut*, *Mala nit*, *Brometes de carnaval*, *Un marit gelós* y *Un mort resucitat*, habentshi fet la concurrencia bons paxxóns de riure.

Centre Autonomista de Sant Gervasi

El passat diumenge á la tarda, varen representar la obra *Brometes de carnaval*, á càrrec de la senyoreta Parsiva y els senyors Vall y Serra (J. y E), que van estar bastant acertats.

Ateneu Republicà (Les Corts.)

Diumenge passat se posaren en escena les obres, den Pous *Mala nit*, den Millà *La capseta dels petons*, y la castellana *El abismo*. S' hi lluhiren en l'execució obtenint molts aplausos la Sra. Hostan y ls senyors Roca, germans Prats, Vila, Rico y Ferré. Acabà la festa ab un lluhit ball de societat.

Societat La Obrera (*Torrent de les flors*, 18.)

Diumenge, nit, representaren *A la lluna de Valencia* y *Als peus de vosté*, prenenthi part entre altres la Sra. U. Castellá y l' primer actor cómich Gaspar Marqués.

Esbarjo Dominical de Sant Pau.

El dia 1 de Mars, tingué lloc á n' aquest centre la representació d'*El xicot del porter*, *De Pelagalls a Berlanga*, *33.333 y Catalunya*. Cal fer menció en el desempenyo, dels Srs. Fontanet, Rolduá, Salom, Margallo, Guinart y Marin. La direcció bastant acceptable.

Academia de Sant Lluís (Horta.)

Diumenge passat feren *El promés de la Síla*, *Càpsulas Mauser* y *Un dia de xibarri*, estrena, de la que 'n parlem apart.

En l' execució sobressortiren els Srs. Bartumeu y un altre quin nom sentim no recordar.

Centre Nacionalista Republicà (Gracia)

El drama d'en Frederich Soler, *Cercle de foix* y la paròdia d'en Molas *Cercle de bota*, foren molt ben interpretats pel quadro dramàtic d' aquest centre.

En la primera s'hi distingiren la senyoreta Hernandez, que sostingué ab èxit les situacions mes difícils y dramàtiques de l' obra y els senyors Claramunt, Peller i Xuclà; el primer fent una sobria y justa interpretació del personatge que se li encarregà; el segon provant que té condicions per arribar á ocupar un lloc honrós en aquell quadro escénich y el tercer enmoltillantse molt discretament en el seu difícil paper.

En *Cercle de bota*, s' feren applaudir potser ab mes justicia que may la Sra. Hernandez y ele senyors Adrià y Rojas.

Circol Moral Instructiu (Hostafrancs.)

El dimecres de cendra van representar *Una cova de lladres*, *L' Embaixador del hivern* y *La Ritada*, estrena, quin assumpte tractém en el lloc corresponent. Hi prengueren part, á més del Sr. Carulla qu' estigue sempre deliciós, els Srs. Allepuz Fenollosa, Coll, Bardají, Casadesús, Piera y Quinquer.

La Flor de Lis (Correu Vell, 5.)

Ab un plé á vessar se representá el diumenge *Lladres, ¡Pare y Patria!* (estrena de que parlém en la secció corresponent) y *El carro del rei*, quina interpretació per part de les Sres. Sara, Castellá y dels Srs. Rissec y Estrany, fou acertadíssima.

Circol de Propietaris (Sant Gervasi.)

Baix la direcció del Sr. Figueras, diumenge passat posaren en escena la comèdia en 2 actes *Zaragieta*, prenenthi part els Srs. Font, Roca, Herrera, Aleu, Vachier, Colí y Calveras y la Sra. María de Guri y Srs. Herrera y María Luisa que 'n conjunt treballaren molt bé.

DE LA VIDA

Al fons del bosch la viola
sé desclou y al veurers sola,
sent ansies y anyorament...
¡quant amarga es sa tristura!
¡l' hinvernada encara dura
y l' assota furiós vent...

Quant dins del calzer dormida,
ella somnia una vida
de perfums y raigs de sol,
richs colors y purs celatges,
joganers, subtils oratges
y cantars d' alat estol...

Les dolseses pr-sentides
hau tornat crudels mentides...
y s' amaga... ¡pobre flor!
veula humil, encar qu' hermosa,
com exhala ruborosa
el seu flaire encisador!...

¡Quants com tu, fragant viola,
han vist com al lluny s' envola
aquell goig que s' van mentir...
¡quants com tu s' amagarien
y com tu s' aporparien,
al pretendreis descobrir!

¡Tu ets la gran d' unes germanes
que compliran el bosch galanes...
quant les bressis dolsament,
pots contarlis qu' es la vida...
¡sa ruda-sa aixis sentida
forja els cors sense torment!

ANTONI ROQUETA.

SARRIÀ.—«Institut de Sant Joseph.) El dia 27 de Febrer a la tarda, baix la direcció d' en Pau Sostres, feren tres obretes en castellà y la sarsuela en un acte, *Lo Sant del Amo*, desempenyada pels Srs. Gallés, A. Obiols, Bosch, Batlle, Lloret, Valls y J. Obiols.

La música a càrrec de D. J. Bofarull, Pbre.

«Juventut Carlista.» El dia 1 del corrent, a la tarda, representaren ab bon acert baix la direcció de M. Larrotcha, *Lo lliri d' aigua*, sobressortint la Sra. Arassa y la nena Vives, que obtingueren forts aplausos per ses qualitats artistiques y secundantles la Sra. Moliné y els Srs.

M. Larrotcha, Sostres, Monrás y J. Larrotcha; per pessa feren *Matales callando*, d' en A. Marxuach, ab bona interpretació.

VICH.—«Teatre Principal.» La companyia que dirigeixen els primers actors D. Joseph Pubill y D. Fabià Mercader organisaren dues magnificques funcions. El diumenge del corrent a la tarda se representa *El Registro de la Policía*, y al vespre l' aplaudit drama d' en Rusiñol, *El Mistich*. La concurrencia fou molt escassa degut sens dubte a la cruesa del temps. Els actors ne sortiren ayrosos, arrancant molts aplausos en algunes escenes de cops d' efecte.

«Catalunya Vella.» Per última funció de temporada d' hivern, dimarts se posà en escena *Pierrot lladre, Viv a l' avi*, y *Les carolines*. Tothom ne sortí content, esperant de que passada la Quaresma tornaran a empredres novament les funcions.

REUS.—«Centre de Lectura.» En la tarda del dijous gras y després de cinematògraf, posaren en escena *La gentil porquerola*, que la repetiren el diumenge, tarda.

A la nit *La gentil porquerola* y *La cirereta*, molt ben desempenyada per les Sres. Ferrer y Basseda, neix a Fort, Sr. Marinel-lo y chor de noyes y noys.

Dimarts, tarda en honor dels dansers del Carnaval present, representaren ab molt aplauso *Mentides que no fan mal* y *La cirereta*. Al finalizar l' espectacle la nena Fort y les noyes y els noys del chor, foren obsequiats am carameles y confits en gran quantitat, per part dels ans dits dansers, els quals demostraren aixis que sortien enterament satisfets del espectacle.

TARRASSA.—El dilluns de Carnaval ab un plè a vessar, representaren en la societat «Agrupació Regionalista», la gatada caballerescs en dos actes y en vers, original d' en Serafí Pitarrà, quin titol es, *Lo Castell dels tres Dragóns*.

L' execució va correr a càrrec d' uns quants joves aficionats, socis de la avans dita societat, els quins desempenyaren son comès ab bastant acert, sobressortint entre ells, en Feiner, en el paper d' Ignaci.

La concurrencia en quedà molt satisfeta, no escassejant-hi els picaments de mans, que obligaren al finalizar l' obra, a que els actors sortissin a l' escena a rebrer llurs aplaudiments.

Un cop acabada la funció y en el mateix local, es ballaren sardanes que foren executades per una cobla Badalonina que hi havia contractada al efecte.

Fins ara en el «Teatre Principal» hi ha actuat una companyia de vers castellana, estant anunciat per el pròxim dissapte, el debut d' una de catalana, quin primer actor y director es Antoni Piera, y sent l' obra escollida per debut, *Terra Baixa*. Veurem si la serie de funcions que donaran, totes elles es podrán contar com a plenis; si així fos, indicaria un grau de cultura més a favor dels terrassenchs, com en altres ocasions han sapigut dar probas.

VILAFRANCA DEL PANADÉS.—«Col-leji de S. Ramón.» Representaren durant les vetlles dels tres últims dies de carnaval varies funcions de teatre y cal esmentar l' instructiu drama en tres actes, *Víctima del materialisme* que si fou un èxit el dia primer de Mars, el dia 3 que li repetiren, fou una glòria pels novells artistes, distingintse els Srs. Morera, Cornet, Montaner y Fabré, lo que no pot dirse de *La estació de la granota*, en la que no estiguéren gens afortunats.

El Sr. Fabré en el xistós dialech d' en Bonavia *Un viatge a Barcelona*, feu les delícies del públic ajudantlo en son desempenyo el Sr. Esclasans.

Aquesta quaresma no pogué arribar-se a un acord per tenir companyia catalana; a «La Unió» n' hi haurà una

que donará ópera y sarsuela (gran y chic a), y entre «La Principal», «Lliga» y «Tívoli» es reparteixen una de drama, que la dirigeix en Perelló, y porte en el repertori alguna traducció del català.

PRINCIPAL

Per dimarts s'anuncia el benefici de la simpática María Morató, ab un programa escullit.

També s'anuncia el nou quadro *La llar* (una altre títol repetit del repertori català.) Que un autor modern pàrvul en el teatre, desconeixi el català d'obres publicades, es dispensable, pro en cambi es criticable que el Sr. Brossa y Sangerman, que ja feya comedies quan en Pitarrà era jove, s'apropihi el títol d'un drama que deixa mitj embastat aquest gran dramaturg y que escrigué y estrená en Romea, fà uns deu anys l' Ernest Soler de les Cases.

ROMEA

Per dimecres vinent s'anuncia el benefici de la celebraissima actriu Adela Clemente ab les produccions *L'Hereu Escampa y Marit, Muller y Companyia*,

Com son moltes les simpaties que s'té guanyades y que diariament va guanyantse tan excellent dama, li augurém un plé y un èxit total.

D'aquí pochs dies, estrena d'*Aygues encantades*, drama en quatre actes d'en Puig y Ferrater.

SALÓ ARNAU

Diumenge representaren el drama *La pecadora*, en el que reberen una xardorosa ovació la primera actriu Adelina Sala y el galán Andreu Guixé. Foren també molt aplaudits els actors Marcet, Munné, Cinca (E.) Ferré y les actrius Sagués, Balestroni, Nogué y Martí.

Dijous celebrá son benefici l' primer actor cómich Agustí Munné, representant a mes de una obra castellana, el drama *La morta*, molt ben interpretat per les actrius Adelina Sala y Balestroni y l'excellent actor Agustí Saumell y el beneficiat.

Per demà està anunciada l'última representació, en aquesta temporada, del draica *Terra baixa*.

VESIBLUM DE CARNAVAL

Los vidres de la sala llagrinejen...

A fora, plora 'l cel,
y la lluna s'amaga esporuguida,
com viuda envolcallada ab negre vel..

Fart de dintre, la sala està inondada,
de esplèndides clarors,
al compass d'un arpeig, ritmich, melòdich,
los cavallers y dames dansen folks...

Los vestits auris y perruques blanques,
balancejen com ones sà y enllà...
y 'l Poeta darrera aital grandesa
hi veu queleom d'horrible y enervant...

Per terra jahuen mortes, esfullades,
les flors marcides, per l'ardor del ball.

Los vidres de la sala llagrinejen...
lo cel, segueix plorant...

JAUME DE MUR Y B.

Les Societats recreatives que desitjin que fem ressenyes de les funcions catalanes que representin, se servirán enviar a questa Administració dues invitatius ab el corresponent programa o nota de les comedies anunciades.

Per demà, dissapte, s'anuncia en l'Ateneu Obrer del districte segón, una funció a benefici dels aficionats actors Antoni Amores i Ignasi Garrigó. Se representarà la comèdia en tres actes, de Beaumarchais *El barber de Sevilla* y s'estrenarà el sainet *Un joch de cartes*, escrit expresament pera els beneficiats, per Manel Folch y Torres.

Resurrecció, aquest es el títol d'un quadro dramàtic, original de Emili Sala, que s'estrenarà diumenge dia 8, en el teatre del «Centre Autonomista Català de Sant Gervasi.»

El dia 15 del corrent tindrà lloc en el teatre del «Centre Nacionalista Republicà de Gracia», el benefici dels senyors Xuclá, Bertrán y Calderó els quals eompten ab grans simpaties entre aquell públic.

Les obres escollides pera dita funció, son: la *estrena*

en català del famós drama alemany *L' honor*, traduït per don Joseph Vallés y Ribó y la marina de l' Apelles Mestres, *Sirena*.

El vinent diumenge dia 8, en el Centre Recreatiu Esquerra del Ensanxe, hi tindrà lloc una extraordinària funció, estrenantse una tragedia lírica en un acte, original de D. Jaume Martí, titulada *Reyalesa*, per quina producció el jove escenògraf Sr. J. Jiménez Solá s' ha encarregat de la execució del decorat. Además d' aquesta producció, es posaran en escena *L' Alegría que passa y Sense argument*.

El reputat dramaturg Salvador Vilaregut, ha arrendat á l' escena catalana el melodrama anglès en 5 actes y 6 quadros, de Sir Arthur Conan Doyle, titulat *Sherlock Holmes*.

Deixant la modestia apart, recomanem la adquisició del nou diàleg *Astronomia cómica*, qu' en Capdevila y en Daroqui representan tant be y ab colossal èxit casi diariament en el Teatre Romea.

Afegim á les crítiques que publicabam la setmana passada la de *La Esquella de la Torratxa*, que diu aixís:

Divendres passat va estrenar-se un entretingut diàleg que té per títol *Astronomia Cómica*, y que resultà ser fill del ingeni dels senyors D. Lluís Millà y D. Salvador Bonavia. La substància del pas de comèdia s' enclou en les adquisicions més ó menys científicas d' un adroquer que tira per Flàmmarión, sostingudes ab el municipal del barri y que acaben d' un modo inesperat y original.

Els senyors Capdevila y Daroqui van subratllar degudament els numerosos *calembours* que conté 'l diàleg, y al acabar foren eridats á les taules ab els autors, que no 's van deixar pendre la fesomia no sabém per què.

La de La Campana Catalana, que diu aixís:

Astronomia Cómica, diàleg d' en Salvador Bonavia y en Lluís Millà.— Es plé d' acudits graciosos y equivocados que fan riure de debò.

En Capdevila y en Daroqui s' hi iluhiren y 's varen fer aplaudir molt, lo mateix qu' els autors, que no varen sortir a les taules per no ésser al teatre.

La de l' Ilustració Catalana, que diu aixís:

També s' ha estrenat un diàleg á n' aquest teatre. Se titula *Astronomia Cómica* y es original dels senyors Bonavia y Millà. Fa riure pels acudits que conté y per la gracia ab que 'ls diuhen en Capdevila y en Daroqui.

El públic hi passà l' estona ben divertit, qu' es lo que 's proposaven els autors.

Y are ve lo millor, *La Vanguardia*, que si be no 'n feu crítica, va publicar aquesta «Cotidiana»:

En no sé que teatro se está representando una quisicosa cuya título no tengo presente y enyos autores no recuerdo. En esa maraña «salen» un tendero de ultramarinos y un Xanxas,— figures originalísimas en la escena,— y toda la gracia consiste en poner en solfa al digno mercader por ser aficionado á la astronomia.

Que un tendero de comestibles se dedique al noble juego del burro ó que lea *Los Sucesos* ó aplauda á las triples del Paralelo no es cosa que merezca ser censurada; lo que no tiene perdón de Dios es que sienta afición á la astronomia y lleve su avilante hasta hablar del Zodiaco.

Un tendero así merece le den cuatro tiros. Los autores no se los dan, pero le castigan incendiándole el establecimiento. Si el tendero no se hubiese metido a leer libros, á buen seguro no le ocurriria tal desgracia. Hay una relación de todos conocida entre la eficiencia de Léoplace y el incendio de las patatas.

Y así estamos en la culta é intelectual Barcelona. Al que cae en a tentación de querer aprender algo le sacan á la vergüenza en e

teatro,— en catalán. No hay mejor manera de fomentar la ilustración y combatir la ignorancia. ¡La astronomia! /Romansos! Por eso la Diputación Provincial se negó enérgicamente á subvencionar ni con dos pesetas la astronomia. Verdad es que esta ciencia es eminentemente anti cantonalista y super nacionalista, y solo se conoce la astronomia universal.

En Romea,—tal vez sea en Romea,— han completado la obra de nuestros provinciales. Los unos se niegan á dar un céntimo por cuestión de estrellas y nebulosas; los otros les proporcionan un *panxó de riure* á los tablajeros burlándose de la elíptica.

¿No se podría subvencionar esa comedia en el presupuesto de cultura?

Els que coneixen la obreta ja haurán vist que aquesta *cotidiana* es irrisoria y els que no la coneixen, els aconcellém que la vajin á veure ó la llegeixin. Vetaqui nostre comentari.

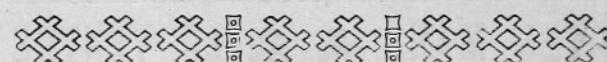

Als nostres colecciónistes

Les tapes pera la enquadernació del volum primer de La Escena Catalana que conté desde el número 1 al 65, son de tela, ab planxa dorada, y estan de venda en nostra Administració al preu de 2' 50 pesetes.

La enquadernació ab aquestes tapes especials, val 4 pesetes.

Els lectors de fora, deurán acompañar 50 céntims pel franqueix y certificat.

Nostre folletí

Com se pot veure, en el present número publiquem l' últim plech del drama de Pitarrà, *Lo Rector de Vallfogona*, tenint la satisfacció d' anunciar á nostres lectors que seguirà á aquest la nova y aplaudidíssima producció dramàtica, en tres quadros, del reputat escriptor Salvador Vilaregut, denominada

LA MA DE MICO.

Preguem una vegada més á nostres colecciónistors, que se serveixin conservar els folletins sense tallar y en bon estat, á fi de poguer efectuar al acte el canvi d' aquets ab la obra enquadernada.

Desde avuy dissapte, pot afectuarse en nostra Administració, el canvi de folletins (en bona estat) per la obra enquadernada, mitjansant la entrega de 15 céntims.

IMPREMPTA DE SALVADOR BONAVIA, CARRER PETRITXOL, 2. BARCELONA.

A. MARXUACH.

VIATJE DE BODA

Comedia en un acte
(2 dames y 3 homes.)

PREU: 0'50 Ptes.

COMEDIES CARNAVALESQUES

El ball de la Candelera.

2 homes y 1 dona, vers. I Ral.

¡Carnestoltes!

2 homes, vers. I »

Al mitj del ball.

3 homes y 1 dona, prosa. I »

Brometes de Carnaval.

3 homes y 1 dona. I »

SALVADOR BONAVIA

Home casat... burro espatllat

Extravagancia en un acte, original.
(Personatges: 1 dama y 10 homes.)

Preu: : : : : : 0'50 Ptes.

FA HA SORTIT

ASTRONOMIA CÓMICA

DIÁLECH PER HOMES.

Original y en vers, de Ll. Millà y S. Bonavia.

Preu: : : : : : UN Ral.

LES MANS ♣ ♣ LO VENTRE

Poesies humorístiques, propies pera recitarse en
VETLLADES, REUNIÓNS, SOCIETATS etc..
per J. M. Codolosa.

Preu: 10 céntims cada una.

JOAQUÍM MONTERO.

Del Café á la Vicaria

Diálech cómich per home y dona.

Preu: : : : : : 0'50 Ptes.

EN PAU DE LES CAUSES CURTES

Les obres anunciades en aquesta piana se troben de venda en la administració d' aquest setmanari: carrer Petritxol, 2. Imprempta de Salvador Bonavia, Barcelona. — Si algú de fora solicita alguna d'aquestes obres, té de acompanyar l' import en sellos de 15 cts., ó lliuransa de Giro Mútuo, etc, y la rebrà a volta de correu, franch de ports. Si ho desitja certificat té d' acompanyar un ral, import del mateix.

HA SORTIT

ÀNIMES PERDUES

Drama en quatre actes, de
Francisco X. Godo
(2 dames y 5 homes.)

PREU: DOS Ptes.

J. MARXUACH.

DE RETRUCH

Juguet cómich en vers
(2 dames y 4 homes.)

PREU: 0'50 Ptes

MONOLECHS CÓMICHS EN VERS

Lo Senyor Gutierrez.

de J. Castellet Pont. UN Ral.

Un viatje á Barcelona.

de Salvador Bonavia. UN »

A les fosques... no 's veu res.

de Salvador Bonavia. UN »

ABELARD COMA

LO MIRACLE DE MABOMA

Saynet catalá

(2 dames y 3 homes.)

Preu: : : : : : : 0'50 Ptes.

R. Franqueza Comas

EUS PORUCHS

Obra en dos actes de gran èxit.

PREU: : : : : : : UNA PESSETA

Tot ha anat be... ¡es un noy!

Comedia en un acte

Preu: : : : : : : UNA Pesseta

NOVETAT

La taca de café

Comedia en tres actes

Preu: : : : : : : 2'00 Ptes.

Comedia en un acte.

PREU: UNA Pesseta